

Nr 159.

Av herr **Nilsson** i Kristianstad, om ändringar i 28 § av förordningen angående tillverkning och beskattning av malt-drycker.

I Kungl. Maj:ts nådiga förordning av den 7 aug. 1907 angående tillverkning och beskattning av maldrycker, heter det i kap. IV par. 27 första stycket: »Vid tillverkning av svagdricka i skattefritt bryggeri må vörten, då jästen tillsättes, icke äga högre extrakthalt än sex procent».

Om lämpligheten av denna maximigräns ifråga om extrakthalt kan, med hänsyn till nuvarande förbättrade tillverkningsmetoder för svagdricka, råda delade meningar, dock vill jag icke i detta sammanhang ifrågasätta något borttagande av denna gräns.

Vad som däremot är ägnat att medföra olägenheter både ur konsumenters och tillverkares synpunkter, är saknaden av en minimigräns i lagen ifråga om extrakthalten. Med ökade priser å malkorn, ligger frestelsen nära för mindre nogräknade tillverkare att i konkurrensen sänka extrakthalten, och exempel torde finnas att man för svagdricka gått till och med under tre procents extrakthalt; för tillverkare som sträva att hålla kvaliteten uppe torde en minimigräns därför vara ett värdefullt stöd.

Att det ur konsumenternas synpunkt är betydelsefullt att söka förhindra en tilltagande försämring av svagdrickat ligger i öppen dag. Brist och stark prisökning på mjölk gör, att svagdrickat i ändå högre grad nu än förr blir för stora lager av befolkningen nära nog den enda åtkomliga måltidsdrycken.

För garanterandet av ett gott hushållsdricka kräves, enligt mitt förmenande, tvenne åtgärder, nämligen dels att i lagen införa en minimigräns ifråga om extrakthalten, som av sakkunniga ansetts böra sättas till 3,5 pro-

cent samt dels borttagandet av bestämmelsen om förbud för användandet av sackarin som sötningsmedel.

För den senare åtgärden talar omöjligheten att utan sötningsmedel få ett gott och billigt svagdricka, och då användandet av socker dels ställer sig för dyrt och dels med hänsyn till nu rådande sockerknapphet icke är vare sig lämpligt eller möjligt, torde ett borttagande av förbudet att använda sackarin vid svagdrickstillverkningen icke väcka några betänkligheter.

Tilläggas må också att, om en minimigräns ifråga om svagdrickats extrakthalt införes i lagen, torde kvalitéförsämring i och med användandet av sackarin icke behöva befaras.

Ur de stora befolkningslagrens synpunkt må till sist framhållas den oerhörda vikten av att de åtgärder, som vidtagas för inskränkningar i användandet av korn till maltberedning, icke må gå ut över tillverkningen av svagdricka, då denna dryck dels med hänsyn till priset, dels på grund av brist på mjölk, måste betecknas som en de mindre bemedlades nödvändighetsvara.

Med stöd av vad sålunda anförts, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, dels sådan ändrad lydelse av par. 28 i Kungl. Maj:ts nådiga förordning av den 7 aug. 1907 angående tillverkning och beskattning av maltdrycker, att en minimigräns ifråga om vörstens extrakthalt, då jästen tillsättes, på 3,5 procent införes, samt dels besluta, att mom. 2 i samma par. och förordning som stadgar förbud mot användandet av sackarin vid tillverkning av svagdricka må utgå.

Anhålles vördsamt det utskottet ville formulera de ändringar i förordningen som ett bifall till här gjorda yrkanden medför.

Stockholm den 24 januari 1917.

Gust. Nilsson.
